Desistir no, reubicar

Una prèvia: les prioritats d'un govern es poden endevinar veient quins són els projectes que presenta i com els vesteix. A Can Cabassa, a tocar de l'Hospital General, hi ha uns terrenys prou grans (més de 33.000 metres quadrats, com set camps d'hoquei o cinc de futbol), on actualment hi ha una masia abandonada i una aparcament 'sense llei'. Són uns terrenys on un bon dia, ara ja fa uns anys, l'Ajuntament, de la mà de Promusa, va presentar un projecte per fer-hi fins a 500 pisos d'habitatge públic. Però l'oposició frontal del veïnat va fer desestimar el projecte i es va obrir un procés participatiu per tal de trobar-hi una solució.

La situació era complicada perquè els veïns i veïnes, majoritàriament, desitjaven que fos un parc. Malgrat tot, l'Ajuntament va arribar a un punt d'entesa amb ells: allà on havien d'anar els 500 pisos, se'n farien 120 i la major part de la superfície restaria com a zona verda (24.000 metres quadrats)

Podria semblar que la gestió del conflicte va ser bona, ja que cap de les parts va acabar per imposar-se sinó que tothom va haver de cedir. I, més enllà de plantejar si 120 són molts o pocs per la ubicació, la dimensió i la tipologia del barri, el que és evident és que 380 famílies, parelles, joves o senzillament persones de Sant Cugat, es quedaran sense poder accedir a un habitatge públic de lloguer.

Tinguem present que fins i tot la tinenta d'alcalde d'Habitatge es permet afirmar en públic que si no es tenen prou recursos es pot anar a viure a Rubí o a Cerdanyola; podríem pensar que tot plegat està perfectament alineat amb la voluntat política del govern convergent i el seu model de ciutat. O no?

Perquè si el govern estigués realment preocupat per aquests 380 pisos que es perden en aquest nou projecte, podria haver inclòs en la seva presentació noves ubicacions per a aquests pisos, per a tots! (ara bé, distribuïts dins de tot el municipi). O no?

Quan es presenta un projecte, el govern mostra les seves prioritats i si no canvien les coses, el que s'està proposant és: com, d'un projecte maldestre de 500 habitatges públics desconnectats del seu entorn es passa a una immensa zona verda, amb un parell de promocions de fins a 120 habitatges en total, i punt final. I això marca les prioritats, agradi o no. Sí!

Perquè, si la prioritat fos combatre la carestia d'habitatge públic, en cap cas es presentaria un projecte de reducció del nombre d'habitatges públics, sinó que es presentaria una proposta de manteniment o ampliació del nombre d'habitatges. Però de forma disseminada dins el municipi. Acceptant així la protesta veïnal, tot reduint el projecte inicial de Can Cabassa. Però en cap cas desistint de ni un dels habitatges públics previstos per a la nostra ciutat.

Es presentaria com una voluntat política, més enllà de l'estricta obligació legal, de realitzar tants habitatges públics de lloguer com fos possible, amb l'objectiu que tots els barris hi hagi presència d'habitatge públic.
Caldria fer, doncs, una apel·lació a la responsabilitat compartida de tots els santcugatencs i les santcugatenques que volem que els nostres veïns, filles, pares o àvies puguin seguir residint al municipi, malgrat que no disposin dels recursos que desitjaria la tinenta d'alcalde per als seus conciutadans/es.
Però a Sant Cugat, avui, aquest no és el projecte que té previst l'equip de govern.

ORIOL CISTERÓ és representant d'ERC al consell d'administració de Promusa

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/139976.html

Copyright 2024 Cugat.cat